

la veu

de Benicarló
de Benicarló

MARIBEL GIL CARXOFA D'OR

COMENCEN LES COMPETICIONS AL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

MARIBEL GIL NOVA FLAMANT CARXOFA D'OR

text REDACCIÓ

Benicarló es prepara per a viure la seua XXI Festa de la Carxofa més entranyable. I és que enguany els premis es queden, després de molts anys, a casa. Estava cantat, perquè la ciutat era un clam, però és el Consell Agrari qui tenia l'última paraula. La Carxofa d'Or, màxim guardó de la ciutat i l'Homenatge de la festa ho rebran per unanimitat, l'exconcurtant de Masterchef Maribel Gil i l'Agrupació de Restauradors de Benicarló. En ambdós casos el regidor d'Agricultura i president del Consell Agrari Local, Eduardo Arín, va destacar que s'havia fet "per unanimitat de tots els membres que el componen. La promoció que ens ha fet Maribel és un regal que ens ha arribat del cel, mai el podrem pagar".

I és que la ciutat porta 21 anys celebrant la festa amb la intenció de promocionar el producte estrella del camp benicarlando, la carxofa amb denominació d'origen Benicarló. "Però mai ningú ha fet tant en tan poc temps per posar-la en el lloc que ha aconseguit Maribel", ha destacat Arín. L'edil va reconèixer que "és una de les Carxofes D'Or més merescudes. En el cas de l'activa associació dels restauradors del municipi, "la festa no seria el que és sense ells", ha assegurat el representant d'Agricultura.

Manolo Rico, president de l'entitat, s'ha mostrat agraït pel reconeixement i ha assegurat que "Benicarló es pot preuar

de tenir un ventall de restaurants els propietaris dels quals tenen moltes ganes de treballar". Bona prova d'això és la gran quantitat d'actes que organitzen amb motiu de la Festa de la Carxofa. Enguany tindran la sort de compartir el protagonisme amb Maribel, "encara que perdem una gran col·laboradora en les nostres cuines", donada la implicació que sol tenir en la festa.

MARIBEL PLORA...

Maribel Gil, per la seua banda, trencava a plorar durant el seu torn de paraula. "Jo no se el que vaig a fer, hauré d'anar al metge perquè em done alguna cosa que m'ajude a controlar les meues emocions", va afirmar amb la veu trencada. La benicarlanda d'adopció va dir que "ho rep com un honor fora del que és normal. Mai vaig pensar que la tindria a la meua casa. És el major honor que puc tenir, a més del de ser benicarlanda". Entre llàgrimes, agraïa també que "tots els meus jutges en el concurs, Samantha, Jordi i Pepe, m'han enviat les seues felicitacions i volen vindre per a la festa". L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, tancava l'acte afirmant que "comencem amb bon peu la Festa de la Carxofa. Els dos reconeixements són molt merescuts, és un plus afegit a la festa. Els premis enguany els porten benicarlandos, el que demostra que els que vivim ací sabem donar la publicitat que aquesta terra es mereix". L'alcalde ha conclòs assegurant que "el clam era unànime" reclamant la Carxofa d'Or per a Maribel Gil.

ve de la pàgina anterior

ELS ACTES DE LA FESTA

Maribel Gil rebrà la Carxofa d'Or el proper 24 de gener durant el tradicional Sopar de Gala de la Festa de la Carxofa, on també l'Agrupació de Restaurants de Benicarló també rebrà un reconeixement especial: l'homenatge de la gent del camp pel seu treball en favor de la promoció de la carxofa en els 21 anys d'història de la Festa. La XXI Festa de la Carxofa començarà el proper 10 de gener amb les Jornades del Pinxo. Els dies 24, 25 i 26 de gener seran els actes centrals de la Festa. El 24 es realitzarà el Sopar de Gala per a l'entrega de guardons, mentre que el 25 la torrada popular centrarà els actes. Els restauradors, per la seua part, tindran l'oportunitat de demostrar la seua vàlua el diumenge, durant la XXI demostració gastronòmica que obrirà les portes les Jornades Gastronòmiques als restaurants, que es celebraran del 27 de gener al 28 de febrer.

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2013)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia ____ de _____ de 2013

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

LES OBRES DE LA COSTA NORD JA ESTÀN ACÍ

text NATÀLIA SANZ

Benicarló veurà complides les seues reclamacions d'acabar amb la regressió marina en la costa nord més de nou anys després que els veïns afectats, alçaren les primeres veus d'alarma. Han estat necessaris molts viatges a Madrid, moltes queixes i fins i tot una demanda contra el ministeri perquè aquest finalment invertisca en la protecció del tram més danyat de la costa castellonenca. En quinze dies calcula el regidor d'Urbanisme, Pedro López, que començaran les obres. Però l'alegria per aquest anunci, lamentablement, s'ha vist entelada per la negativa de tres veïns a cedir els seus terrenys perquè el govern central escometa les obres de protecció. López va lamentar la negativa d'alguns propietaris a signar l'acord "per no perdre un tros del jardí", va denunciar. Així, el tram on s'intervindrà quedarà reduït i la ciutat, perdrà una inversió molt necessària per a la protecció de la seua malmesa costa. De fet l'edil d'Urbanisme va assegurar que "s'ha deixat perdre una bona oportunitat de protegir la costa i revaloritzar aqueixos terrenys". En el costat oposat de la balança, altres veïns que, àdhuc no estant afectats per aquestes obres, han cedit l'ús de les seues propietats com via d'accés de les màquines o per a fer apilament de materials.

Les dificultats a l'hora d'aconseguir els terrenys ha dilatat la tramitació, que es va perllongar fins a la setmana passada, però ara "ja disposem de tots els terrenys necessaris per als treballs i els hem posat a la disposició de costes", va assenyalar l'edil. L'empresa Pavasal serà l'encarregada d'executar les obres d'emergència, que ascendiran a un

import de 145.000 euros sobre un preu de licitació de 200.000 euros. López va recordar que l'actuació de protecció d'emergència és el resultat "del treball intens efectuat des de la regidoria d'urbanisme i la col·laboració veïnal". El consistori ha obtingut els terrenys gràcies a la signatura d'un conveni amb els veïns, que obtindran a canvi aprofitament urbanístic en altra zona. En total, seran 1.033 metres quadrats els reclamats per l'administració central en els quals s'intervindrà. El projecte entra dins de la partida de conservació i manteniment de costes, i segons ha pogut saber l'executiu "la tramitació administrativa està esgotada", pel que "l'obra és qüestió de dies".

ELS PESCADORS PAGUEN LA RECOLLIDA DE RESIDUS COM UNA EMPRESA MÉS

text i foto NATÀLIA SANZ

El recinte del Port Pesquer de Benicarló gaudeix del servei de recollida de residus municipal. El conveni signat entre la Confraria de Pescadors i l'ajuntament de la ciutat ha tancat el conflicte que els pescadors tenien després de la negativa de conselleria a fer-se càrrec del servei. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va explicar que “pagaran 600 euros a l'any, els mateix que qualsevol empresa amb el mateix volum de residus de la població”. La taxa s'adapta a les xifrades pel consorci de residus de la Zona 1, que és qui en última

instància gestiona el servei. Els pescadors van rebre un escrit el passat estiu en el qual la conselleria d'Infraestructures els anunciava que a partir del 15 de setembre no es faria càrrec de la recollida de residus, com havia fet fins al moment.

Després de realitzar diferents negociacions, la cofradia contacte amb una empresa d'Alacant que es va oferir a gestionar el servei per un cost aproximat de 200 euros al mes. Ara “ixen guanyant sens dubte, perquè s'estalvien molts diners”, va assegurar l'alcalde. El conveni ja s'ha engegat i el mateix camió que realitza la recollida urbana s'encarrega de prestar el servei en el port pesquer.

LES PLATGES, PLENES DE BRUTÍCIA

text NATÀLIA SANZ

Compromís-Benicarló ha denunciat el deficient estat de neteja de les platges de la ciutat.

Ho ha fet arran de les declaracions de la regidora de Turisme, María Ortiz, qui va sostenir que les platges del municipi havien superat l'estiu amb elevada nota gràcies a la neteja realitzada per la Brigada d'Obres. Joan Manuel Ferrer, regidor de Compromís, va sostenir que “hi ha hagut platges com La Caracola, que té bandera blava, per la qual no ha passat el tractor de neteja en tot l'estiu”. A més, va sostenir que en la del Morrongo “per culpa de l'avarria del tractor van estar 15 dies sense el servei”. Fa dos anys que la neteja de les platges benicarlandas la realitza la Brigada d'obres municipal, el que ha suposat un estalvi per a les arques municipals de més de 60.000 euros. El regidor va indicar que “no hem d'oblidar que un dels actius més importants de Benicarló és el turisme i amb un reclam tan potent com és tenir Peníscola al

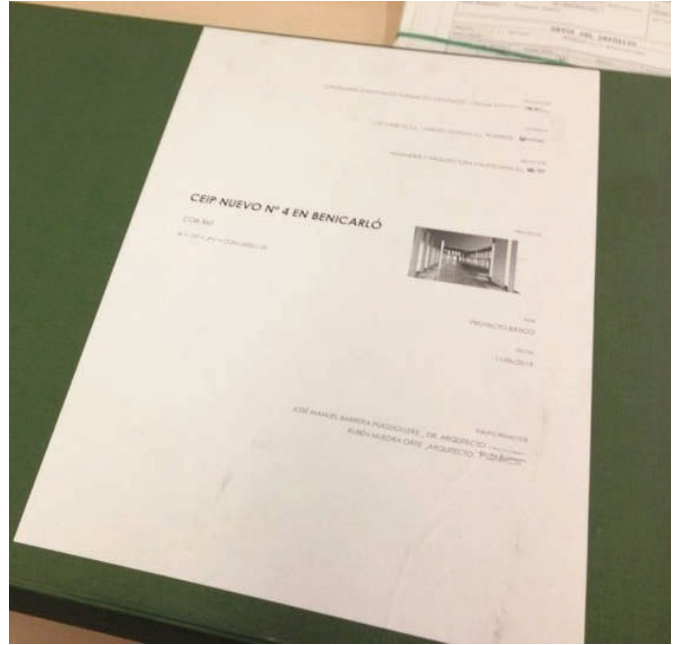
costat no es pot mostrar aquesta deixadesa en les platges” Ferrer va seguir amb el repàs dels serveis realitzats durant l'últim estiu lamentant “l'estat totalment inacceptable per a un poble turístic com és Benicarló de la platja del Gurugú. Clar que ens hem estalviat diners. Amb un servei de neteja i manteniment tan deficient és normal”. L'edil de Compromís va puntualitzar que “des de Compromís no critiquem el treball de les brigades municipals, que bastant han fet amb els pocs mitjans amb que comptaven. Però la realitat és que enguany les platges han estat en una situació de brutícia lamentable, amb dutxes sense funcionar, sense passarel·les ni papereres, amb abundant presència de gossos solts, etc”. Ferrer va aprofitar per a reclamar que “des del govern central s'iniciïn les obres del mil vegades anunciat passeig sud, que connectaria Benicarló a Peníscola i que milloraria molt la imatge de la nostra costa”. L'edil va concloure dient que “esperem que l'any que ve la neteja i la seguretat de les nostres platges siga millor”.

PER FI, ARRIBA LA PETICIÓ DE LLICÈNCIA D'OBRES PER A L'ÀNGEL ESTEBAN

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ha registrat en l'ajuntament la petició de llicència d'obres del futur col·legi Àngel Esteban. S'encarregava de fer-lo públic l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, qui no ocultava la seua satisfacció al donar la notícia. "Fa uns dies vam estar reunits a València i ja ens ho van dir. Però amb l'experiència que tenim, no vam voler fer-lo públic" atès que han estat nombrosos els anuncis de dates d'inici de les obres que no s'han complit. Ara "el tràmit d'aprovació de la llicència durarà uns quinze dies" i després s'iniciaran les obres. Domingo calcula que "estaran en marxa abans de Nadal, el que permetrà que els xiquets comencen el pròxim curs escolar en el nou col·legi". Els treballs es desenvoluparan ràpidament ja que "es tracta d'un col·legi prefabricat" que no precisa de grans obres per a la seua construcció.

L'alcalde va voler recordar que els tràmits s'han retardat a causa de les modificacions que es van haver de realitzar en el projecte inicial. "El problema era el manteniment de les instal·lacions, que hagueren estat molt cares per l'ajuntament" pel que s'han eliminat algunes de les característiques de la il·luminació, per exemple. Domingo va voler puntualitzar que l'inici de les obres "és un gran assoliment per a Benicarló. En menys de vuit anys tindrem dos col·legis nous en el poble i això només s'aconsegueix gràcies a molt treball per part del consistori", realitzat a través de les nombroses reunions i gestions per part de l'equip de govern. D'altra banda, l'alcalde

també va confirmar que les obres de la depuradora s'han reprès després de quasi un any de paralització "i ara ja no s'aturaran". Els treballs, que es desenvolupen en un solar de la partida Vilaperdiu, els havia supès l'empresa adjudicatària pels impagaments del consell de la Generalitat.

Comencen els treballs de neteja al Barranquet

text REDACCIÓ fotos JMARTIN

Aquesta setmana han començat el desbrossament i la neteja de la Rambla d'Alcalà, el Barranquet, en diversos trams del terme de Benicarló. Els treballs formen part de la planificació de la temporada de pluges.

L'Ajuntament de Benicarló, a través de la Regidoria de Serveis Municipals, ha encarregat la neteja de la Rambla d'Alcalà (el Barranquet) per tal d'evitar problemes en cas d'episodis forts de pluja, tan habituals en aquestes dates. Els treballs han començat per la zona del Centre Comercial i continuaran per la desembocadura del Barranquet, on s'acumula una gran quantitat de vegetació. L'objectiu és obrir camins perquè l'aigua pugui desembocar, en cas de grans avingudes. La neteja també ha afectat a la zona que comprén el camí de Sant Gregori i la N-340.

Setmana del Comerç Local

text REDACCIÓ

La jornada del passat dissabte, dedicada al públic més jove, va tancar les activitats de la VI Setmana del Comerç Local. Conferències, tallers i l'entrega dels guardons als comerços guanyadors han marcat una setmana de promoció dels establiments comercials de Benicarló.

Durant tota aquesta setmana s'han dut a terme nombroses activitats promocionals dels comerços de Benicarló: des de tallers de perruqueria i estètica i tallers d'art floral i de ceràmica fins a demostracions de massatges. També s'han sortejat dos cistelles de compra per valor de 50 euros, que es podran gastar en qualsevol parada del Mercat. Cal recordar que la Setmana del Comerç Local va començar amb l'entrega dels guardons als comerços guanyadors dels Premis al Comerç 2013, que enguany han reconegut a 12 establiments comercials de Benicarló.

Visita a les coves de Sant Josep

text

Alumnes de sisè, CP Mestre Francesc Català

El divendres dia 25, els xiquets de cinquè i sisè del col·legi CEIP Mestre Francesc Catalan, vam anar a les coves de Sant Josep, a la Vall d'Uixó on es troba el riu subterrani navegable més llarg de tota Europa i encara no se sap d'on surt l'aigua i on està el final del riu.

Vam sortir a les 9h. del matí des de l'escola i vam arribar a les 10:30h a les coves on primer que res vam esmorzar.

Al voltant de les 11h vam entrar a les coves de Sant Josep i vam donar un passeig amb barca per dins, després vam baixar de la barca i vam fer un recorregut caminant per dintre de les coves i més tard ens van venir a buscar i vam pujar altre cop a la mateixa barca per continuar amb el recorregut.

Vam veure coses impressionants per dintre de les coves, per exemple estalactites amb formes diferents i una pedra que queia del sostre i es deia "Alegria" perquè si la tocaves se suposa que et done alegria i molta sort. Passava exactament pel mig de la barca i tots la vam tocar pensant en un desig.

Després vam anar al poblat Iber-Romà, que es va començar a construir a l'edat de Bronze on vam veure les restes de la distribució hipotètica d'un petit poblat, les cases i els carrerons. Cap al mig dia anàrem a un parc que estava al costat on havien altres xiquets que també estaven d'excursió. Finalment vam dinar i vam jugar al parc on els mestres ens van convidar a un gelat i quan vam acabar ens vam anar i al voltant de les 16:30 vam arribar a Benicarló.

Va ser un dia molt especial.

El divendres dia 25, els xiquets de cinquè i sisè del col·legi CEIP Mestre Francesc Catalan, vam anar a les coves de Sant Josep, a la Vall d'Uixó.

L'Ajuntament adequa la rotonda d'accés a l'IES Ramón Cid

text REDACCIÓ

Els Serveis Públics Municipals estan treballant per adequar la rotonda del carrer d'Isaac Albéniz que ajudarà a regular el trànsit de l'IES Ramón Cid. Els treballs tenen un cost total de 9.000 euros.

La Regidoria de Serveis Municipals està ultimant els treballs de construcció d'una rotonda al carrer d'Isaac Albéniz (camí d'Artola) per tal de millorar la circulació dels vehicles que accedeixen a l'IES Ramón Cid. Els vials de la rotonda ja estan marcats i només falta adequar l'illa central, que disposarà d'una connexió d'aigua per si algun dia es decideix instal·lar una font. L'adequació de la nova rotonda, juntament amb l'obertura del vial annex a les noves pistes esportives, donaran una major fluïdesa al trànsit dels voltants de l'IES Ramón Cid, una reivindicació de fa molts anys del centre educatiu.

La castanyada

text i foto REDACCIÓ

La Regidoria d'Educació distribueix 420 quilos de castanyes als centres d'educació primària de Benicarló i a l'IVADIS per a celebrar la tradició de la castanyada. Els centres reparteixen les castanyes entre tots els alumnes.

Com des de fa més de 15 anys, la Regidoria d'Educació, a través de la Brigada d'Obres i Serveis, ha repartit esta setmana 420 quilos de castanyes entre tots els centres d'educació infantil i primària de Benicarló, a més del centre ocupacional IVADIS. Cada centre, en funció de les seues pròpies tradicions o de la voluntat dels pares i mares, organitzen diverses activitats en relació amb la tradició de la castanyada.

EDITORIAL

907

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Carxofes d'Or benicarlandes

Continuem pel bon camí. Després que l'any passat se li atorgara la Carxofa d'Or al nostre benicarlando més reconegut, Àngel "Pichi" Alonso, enguany, tot i ser un clamor (de vegades els clamors no són prou), com ve deia l'alcalde Marcelino Domingo, s'ha tornat a atorgar a una altra benicarlanda, perquè per a noslatres és una benicarlanda més, Maribel Gil.

Maribel Gil és com és, natural com ella sola i amb una empatia que desborda i transmet bones vibracions al seu voltant. I és així com ha aconseguit promocionar, quasi com qui no diu res, el nostre poble i la nostra hortalissa més preuada, la carxofa amb Denominació d'Origen Benicarló.

No ens enganyem, amb el seu pas pel programa Masterchef va acabar de ficar al mapa la nostra ciutat, Benicarló, i li ha donat un plus d'exclusivitat sense parangó a la carxofa benicarlanda. I això, sens dubte, és molt, però que molt important.

Important, com havíem dit, pel fet de situar al mapa gastronòmic i culinari a Benicarló i, de retruc, a tota la seua

restauració. I a més d'una manera tan senzilla que pocs semblen haver-se'n adonat del fet. Segurament d'ací uns anys encara es valorarà més.

Però no ens oblidem, a banda d'haver-nos situat al mapa com a ciutat gastronòmica, ho ha fet amb el nostre producte estrella, la carxofa benicarlanda.

Si algú buscava més publicitat, i damunt gratuïta, no la trobarà enlloc. Només per això ja se li havia d'atorgar la Carxofa d'Or d'aquesta propera 21a edició. I si a això li afegim el reconeixement als nostres restauradors, que porten vint-i-un anys promocionant de manera constant amb els seus plats sensacionals, aquesta senzilla hortalissa, aleshores ja no podem demanar més. Seria allò de dos al preu d'un.

Des d'ací la nostre més sincera enhorabona a Maribel Gil per aquest merescut guardó. I com no, a l'Agrupació de Restauradors per ser l'anima d'aquests 21 anys de Festa de la Carxofa amb els seus exquisits plats. Moltes gràcies!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: qui millor per a rebre aquest guardó, la carxofa de La Veu de Benicarló, amb tot el que representa, que aquells que s'han distingit per promocionar-la culinàriament, Maribel Gil i l'Agrupació de Restauradors, flamants carxofes d'Or en la seua 21 edició. Enhorabona!

Panissola: per a tots els que, amb l'arribada de les noves tecnologies es veu molt més, destrossen el llenguatge sense cap mena de rubor per la seua part. Si mirem el facebook de molts polítics, per ficar l'exemple més sagnant, podem trobar autèntiques barbaritats. Sembla que l'ús del diccionari, i això que el poden trobar en línia, ha passat a millor vida. Esta setmana ens hem alçat amb el "colatge" nou de Marcelino al seu marcebook.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

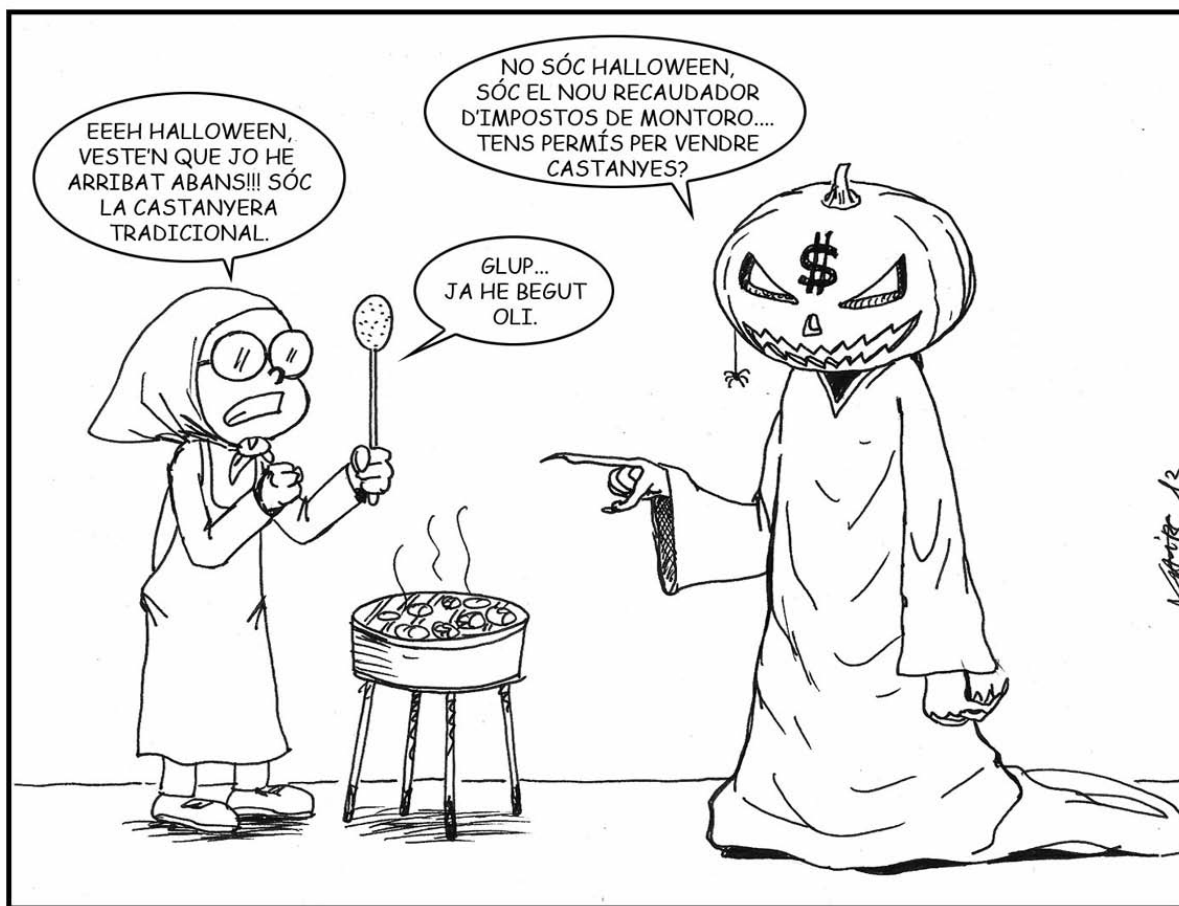
Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“Les castanyes tributen?”

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

e *twitter:* @Elstafaners
mail: veubenicarlo@gmail.com

b benicarló al dia
diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Per ofrenar glòries i pel que siga menester

És curiós com en aquest poble fem perdurar en el temps les coses més inversemblants. I si no, fixeu-vos en el pal que van plantificar per al Nou d'octubre passat al final del passeig del taüt, davant l'ajuntament, per lloar les noves glòries a Espanya en forma de blavera. I és que després de tot el paripé que van muntar per ser més valencians que ningú, allí s'ha quedat el permòdol, guarnit amb la blavera, esperant no sabem què. I així, ja han començat les especulacions de si és que com no saben on posar ara el masteler amb la bandereta, i com ja no poden oferir més glòries a Espanya, es comenta, es diu, si no el volen aprofitar com a pal de paller per a l'arbre de Nadal, de manera que la bandereta quede al capdamunt en el lloc d'una estrella anunciadora. És clar que, una estrelleta al final d'una senyera a més d'un de l'ajuntament li faria vore més estrelles que si posaren sota el seu il·lustríssim cul,

text LA COLLA DE TAFANERS

sobre el silló un grapat de xinxetes. De tota manera, tampoc no tenim del tot clar que aquesta opció siga acceptada pels fallers atès que algú podria confondre l'arbre amb una falla i... Diuen si també el volen aprofitar per fer algun acte carxoferil per a després de Nadal, amb carxofa d'or inclosa, i així d'una pedra matem dos pardals: publicitem l'hortalissa reina i tenim reivindicada la nostra valencianitat hortícola. Una altra, més agosarada si cap, però no falta de sentit si pensem amb el blau de la bandera com a signe faller per antonomàsia com ja havíem dit a dalt, és si la volen deixar ja directament per a falles de manera que com la majoria d'actes d'exaltació fallera es fan per aquells voltants ja la tindrien expectant i erecta davant les ofrenes. De tota manera, tenint en compte l'època el perill de foc que patiria segurament seria molt més elevat i ho hauríem de valorar molt. Encara així els tafaners pensem que en aquesta qüestió caldria preguntar els experts de l'Univers Fallero, que per cert ja els hem llegit la setmana passada dient la seua sobre el plenari faller que havíem anunciat ací. En fi, que sembla que d'utilitats, allò que és diu utilitats, li'n poden trobar unes quantes. Ja vorem.

La solució

Un últim aclariment sobre aquesta qüestió tan pèl i aguda que s'ha suscitat davant d'una verga tan infrutilitzada. Ens ha arribat des de

la comissió de festes i podria ser la solució al problema de la falta de freqüentació: podríem fer-lo servir a festes com a pal de cucanya. Sí, el que llegiu, com a pal de cucanya! D'una cop resoldríem dos qüestions, una, donar-li la utilitat pràctica, que ens estalviaria els problemes derivats del fallerisme recalcitrant (compte, que no critiquem ací les falles, ens referim només als brètols que en eixos dies, aprofitant la conjuntura li peguen foc a tot el que troben i el pal podria ser-ne un objectiu), i per l'altra recuperar una ancestral tradició benicarlanda perduda des dels desapareguts "patos" a l'aigua, com era lliscar pel pal fins aconseguir la bandereta final. Ací, la bandereta ja la tindríem al final del pal, que també l'ensabonariem i, com a reclam, penjaríem un pernil a dalt que s'emportaria el guanyador. I de camí eliminaríem de les festes l'acte del llançament de pernil de la plaça de la Constitució, bast i deslligat on els hi haja, que deixa el pobre pernil més sostovat que si hagués servit de sac de boxa al Muhamed Alí i el fa pràcticament incomedible.

El Colajet Àngel Esteban

Qui no vulga pols, que no vaja a l'era. Mireu què es pot llegir al facebook de Marcelino, que el seguim amb més interès que el Superpop. És literal "Avui es un día molt gran per a totes les persones vinculades al colatge Angel Esteban de Benicarló". Vinga, a vore que és

ve de la p gina anterior

això del “colatge”. Tafaners a l’atac! Podria haver sigut el Colajet Angel Esteban. Vos imagineu que tant de temps d’esperar i porten un colajet? I seria a repartir entre tots els xiquets del pati, tal com estan les coses. El famós gelat aquell de Camy, que es va fer famós als anys vuitanta? *ElColaJet de Camy es una estructura de varios hielos de colores con una punta de chocolate y un cuerpo de vainilla y cola. Si tenías suerte te podía tocar un premio en el palo (que normalmente era otro helado igual)*. Esperem que les obres que tant s’han fet esperar deixen el final tan bon gust com aquell venerable gelat.

Hojas de poesía

A continuació, tenim nous exemples de la precisió i la propietat que caracteritzen la prosa dels nostres municipals. Estem per reclamar per a ells el pròxim Príncipe de Asturias de las Letras.

12:03 *Se identifica a un varón en la Calle Pío XII al que se le interviene un cigarrillo de marihuana, instruyendo denuncia.* No pot fumar-se un un canut de maria tranquil·lament després de la faena? Deu ser perquè no paga impostos per fer-ho.

25 19:13 *Asistencia a un varón que se había quedado encerrado en el interior de un cajero en la Avenida de Juan Carlos I.* I ens preguntem: on tenim l’avenida de Juan Carlos I? No era el carrer de Joan Carles I? Si la policia no se sap els carrers malament anem. I ara, “un varón encerrado en el interior de un cajero”... Deu ser com aquelles senyores grosses que venien les entrades, de menudetes ja les posaven dins les taquilles del cine perquè després no cabien per la finestra

10:31 *Aviso por discusión entre controlador de ORA y ciudadano*

El Levante, treballant-se el tripartito

denunciado por Zona Azul en la Calle Alcalá de Xivert. No ens estranya tenint en compte que et passes 5 minuts i ja et trobes la recepta al parabrises del cotxe. Si qualsevol dia sortiran a galdades, sobretot amb el veïnat, que n’està més que fart. I si ho comparem amb Península encara empenya més perquè allí els veïns tenen una targeta de resident! Ací com sempre més papistes que el papa i a pagar més que ningú! Per més inri ací compten amb la col·laboració delatora de la “Zona Azul”, que pel que es veu ella mateixa interposa la denúncia.

Uuuuh! Per Halloween arriba el tripartit!

De tant en tant als tafaners ens agrada parlar una mica de país i així ací us portem la instantània que demostra que el perill que planeja sobre els valencians es més segur que mai. Encara que la imatge només mostra dos pots tots podem vore a la cara dels protagonistes la nefanda pretensió de fer un tripartit i

fotre fora els pperos del Govern. No sabem si hi ha bon rotllet entre els dos que manen més ací al seus partits però per alguna cosa es comença. De tota manera, la cosa no sembla fàcil si tenim en compte que els socialistes valencians estan desapareguts des de fa molt de temps i el company Morera no tenim massa clar si seria un candidat adient, tenint en compte que Mònica Oltra té molt més carisma. En fi, que qui ens l’ha enviada potser deu tindre informació confidencial del *Levante* i... Ja ho vorem a les properes eleccions.

Nous discursos polítics

I parlant de política, llegiu el comentari del regidor del Bloc a Castelló, Nomdedeu, sobre les escoltes telefòniques que ens han piulat. És una mostra de la nova línia ideològica de Compromís per arribar als més jòvens: mostrar unes intervencions desenfadades i més fresques que ajuden a desdramatitzar la situació i a votar amb humor i optimisme.

Un grapat de cançons

Els Dies Gloriosos

text

JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

21 – setembre – 2013

Anem a vore *Rush* pel·lícula dirigida per Ron Howard sobre la rivalitat que durant l'any 1976 es va establir entre els pilots de Fórmula 1, Niki Lauda i James Hunt. Aquell any Niki Lauda va sofrir un accident i va estar cremant-se durant un minut dins del seu monoplaça, estava tant greu que un sacerdot li administrar l'extremunció i el seu cos va quedar desfigurat per sempre, però sis setmanes després d'una duríssima recuperació va tornar a competir, la seua retirada en la segona volta en el gran premi del Japó pel mal temps, va donar el títol a James Hunt.

Aquesta no és només una pel·lícula sobre carreres de cotxes, sinó que ens mostra una manera d'entendre la vida d'unes persones que cada quinze dies s'enfrontaven a la mort, en aquells anys cada temporada morien un parell de pilots. Niki Lauda és fred, calculador, ambiciós, ho estudia tot fins al darrer detall, James Hunt per contra és un vividor, es beu la vida a glops, de la mateixa manera que buida les botelles de whisky. La pel·lícula retrata les glòries i misèries que envolten el món de la Fórmula 1 que tants diners mou.

Daniel Brühl fa una magnífica interpretació del personatge de Lauda, introduint els múltiples matisos del seu caràcter, molt diferent al de J. Hunt, molt més pla. Ron Howard ha fet un gran esforç per reconstruir les carreres d'aquells anys recuperant els models de cotxes i aconseguint moments de gran intensitat i espectacularitat que atrapen l'espectador.

27 – setembre – 2013

L'enginyer i escriptor Xavier Roig escriu al diari Ara: *"Els que hem estat en multinacionals sabem que són com són, i arriben on arriben, perquè malgrat les moltes coses de què se les acusa, són disciplinades i, un cop fixades les regles, són molt obedients amb el poder. ¿Saben perquè una multinacional que a Suïssa no s'atreveix a tirar un paper a terra, per contra, contamina un riu a Cambodja? Doncs perquè a Suïssa està prohibit tirar papers a terra i a Cambodja no està prohibit contaminar rius per ara."* Penso en les pressions que Eurovegas està fent al govern d'Espanya per a que canvie algunes lleis com la de la prohibició de fumar en llocs tancats. Cedirà el govern d'Espanya? es tracta d'elegir entre ser Suïssa o Cambodja.

18 – X – 2013

Avui és l'últim concert d'Al Tall, s'acomiaden a València per a sempre després de gairebé 40 anys de feina, no hi he anat, sembla que fa dies que les entrades estan exhaurides. M'alegro de l'èxit, s'ho mereixen.

Al Tall és el grup que més vegades he vist actuar en directe, i tinc tots els seus vinils fins l'any 1988. Al Tall per als de la meua generació és alguna cosa més que un grup de música. Per una banda era una de les veus que arreglaven les il·lusions dels joves valencians després de la llarga nit del franquisme, la seua cançó *Tio Canya* es va convertir en l'himne de tots aquells que volíem recuperar la dignitat del poble valencià i de la nostra llengua.

D'altra banda Al Tall ha dignificat la nostra música popular, quan l'any 1976 van publicar el L.P. *Cançó popular al País Valencià* van popularitzar les cançons que cantaven els iaïos donant-li un to modern i rescatant instruments en vies d'extinció com el llaüt i sobretot la dolçaina, que ja quasi ningú sabia tocar.

Al Tall ha viscut moments difícils, fa uns dies recordaven en una entrevista en El País, que l'etapa de Joan Lerma al front de la Generalitat va ser particularment difícil, els deien que ja no eren necessaris perquè ja teníem l'autonomia, i els ajuntaments van deixar de contractar-los. Cal recordar que molts cantants contemporanis seus no van poder superar aquests anys i ho van deixar córrer.

Entre la discografia d'Al Tall destacaria tres discos vertaderament importants, *Quan el mal ve d'Almansa*, - fantàstica la portada de Manolo Boix -, *Tocs i vares* i *Xarq Al -Andalus*. Al Tall ja no cantarà més però ens deixa la preciosa herència de les seues cançons i també un bon grapat de deixebles que avui els han acompanyat a l'escenari i que continuen avant sense descans. La cançó valenciana en valencià sobreviu encara que els qui manen fan tot el possible per a mantenir-la en l'anonimat.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Una portada plena de peixos. Per torrar, bullir, fregir, fer caldo, un suquet... Hi ha una diminuta orada, un peix de rei, molta boga, una palometa, endevino una xucla, un espet, un burro i diversos cabuts. Precisament els burros i els cabuts diuen que són els peixos preferits dels advocats. Quines coses. Ara resulta que les barques no poden sortir tots els dies a la mar. La marineria també ha sigut víctima d'un bum. És cert que hi va haver uns anys en què a tot arreu es lligaven els gossos amb llonganisses. Vinga barques grans, vinga cavalls i cavalls de potència com si el petroli haguera de ser sempre barat i no s'haguera d'acabar mai i com si els peixos estigueren preparats per resistir processos de captura tan intensos. En aquests moments tenim no massa barques sinó barques massa grans, poc de peix i una competència deslleial en els congelats, les piscifactories i una espècie de peixos que venen als supermercats que ni se sap d'on són i que tenen com a molt el gust de la salsa. Clar, si les barques no consumiren tant de petroli i el petroli fóra més barat i els peixos pongueren infinits ous... Ara tot són pedaços. Si la UE va subvencionar "reformar" les barques (enfonsar-ne una de fusta amb motor de velosólex i fer-ne una altra amb el mateix nom amb la potència d'un tràiler), ara hauria de pagar per enfonsar-les i obligar a una pesca menys intensiva i més selectiva, més sostenible en definitiva i penso que fins i tot més rendible. No sé si ho vorem, senyora meua.

També llijo amb atenció l'article de l'incombustible Joan Heras sobre la vaga que va organitzar la setmana passada el món de l'ensenyament contra la polèmica, sectària i espanyolitzadora llei Wert. Ara que ja ha passat, em permetrà que em faça unes quantes preguntes. Retòriques totes, naturalment. Són els sindicats

convocats realment representants dels treballadors quan una vaga no assoleix una incidència en el millor dels casos superior al seixanta per cent? Tenim uns representants sindicals de finals del segle XIX o com a molt de principis del XX o de veritat es creuen que amb tant de pacte i tanta subvenció podem anar enlloc? Algunes reflexions sense trellat. L'única forma pacífica que té el treballador d'aconseguir que li siga atesa alguna reivindicació passa necessàriament per la unitat d'acció. Només es pot aturar una empresa, una nació sencera si són tots-tots els que decideixen parar el sistema. Si no hi ha unitat, no hi ha res a pelar. I la unitat absoluta és impossible d'aconseguir; el sistema "suborna" amb les seues engrunes els més febles, els més pobres i ignorants... i l'egoisme humà fa que, ai, es trenque qualsevol possibilitat d'unitat. Això significa bàsicament allò que deien els vells: la força es caga en la raó. No sé, potser siga el moment que la raó es carregue de força. Les vagues i manifestacions que no facen temor a qui se li adrecen no són més que un espectacle vistós i civilitzat que permet tan sols desfogar-se a vagues i manifestants i que deuen produir hilaritat entre els guardians del sistema. És com ho veig, què hem de fer?

Tornen amb força les contundents i sempre sàvies apreciacions del grup

de reflexió de l'Univers Fallero. Quin fart de riure. Aquests senyors veig jo que recorren a la hipèrbole i a l'estirabot per fer-nos comprendre que hi ha coses en les quals segurament alguns banicarlandos són exagerats. I és legítim pensar (per què no?) que l'exageració tendeix a convertir les coses en grotesques. Berlanga es va morir massa jove.

Acabo. Em llijo sempre amb interès els articles del senyor Marc Antoni Adell. Té un quefer amb l'Església i amb Wert. Se n'ha parlat molt aquests dies de la cerimònia de beatificació de Tarragona i també molt de si el clero havia de demanar disculpes pel seu posicionament al costat del règim de Franco durant tants anys. Què vol que li diga? Seré bròfec. L'Església sap adaptar-se a les circumstàncies que li toquen viure. El bisbe de Girona ha demanat perdó per tot, monsenyor Martínez-Sistach va tuitejar també unes paraules en el mateix sentit... però no m'imagino Rouco Varela ni ningú de la seua corda demanant perdó per res. Aquests senyors, ja li dic, són camaleònics, penso que un mateix capellà (per exemple) si se n'anara al Brasil defensaria la teologia de l'alliberament, si el posaren a Toledo seria capellà castrense, si l'enviaren a Alcanar faria les misses en català i si estiguera a Benicarló les faria en espanyol.

No troba, senyora Garcia?

La Estació Nàutica Benicarló-Peníscola i els ajuntaments uneixen sinergies per a introduir la vela als centres escolars

text i foto

VICENT FERRER / NATÀLIA SANZ

L'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola, juntament amb les regidories d'esports dels Ajuntaments de Benicarló i Peníscola, i amb la col·laboració de la Generalitat Valenciana, ha organitzat un programa de promoció i foment de la vela en els centres escolars de Benicarló i Peníscola. L'activitat va dirigida als alumnes de 3r, 4t, 5é i 6é de primària i 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO.

Els objectius, a més dels merament formatius i educatius, són aquells que intenten posar en valor el mitjà natural marítim i la creació d'una veritable "cultura nàutica" entre la població de la comarca del Baix Maestrat. En aquest sentit, amb la posada en marxa d'aquesta programació es busca que els estudiants puguen aconseguir un coneixement bàsic de les activitats nàutiques com la vela i el piragüisme.

Gràcies a la col·laboració de diversos organismes s'han preparat dues fases en la programació. La primera correspondria a la introducció de la vela en el col·legi durant una jornada, amb la finalitat de dotar als estudiants d'unes nocions bàsiques que els permeten participar de forma voluntària. A posteriori, ja en els Jocs Esportius Comarcals de Benicarló-Castelló Nord, amb activitats ja no sols centrades en la vela, sinó també en altres activitats nàutiques complementàries com el kayak o el pàdel surf.

Amb la finalitat d'assegurar una correcta formació, s'han establert uns grups reduïts de 6 persones per vaixell per a la fase de la "Vela a l'escola". En aquest sentit, els alumnes aniran acompanyats en tot moment per un instructor especialitzat de Vela, i rebran el suport de professors d'educació física. El preu per sessió de quatre hores d'activitat per alumne és de 15 euros.

D'altra banda, el calendari dels Esportius Comarcals arrancarà al maig amb les sessions d'entrenaments i ja al juny tindran lloc les trobades comarcals.

Aquesta activitat és el resultat de l'interès compartit de l'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola i el departament d'esports d'ambdós consistoris per introduir la vela com esport escolar. A més és un dels punts clau en el pla d'accions que ha preparat l'organisme per a l'exercici 2013-2014. En aquest sentit, el passat estiu es va celebrar l'escola municipal de vela amb la inclusió de l'esport nàutic dins del campus esportiu d'estiu municipal. Així mateix, s'han portat a terme dos cursos de monitor d'esports nàutics. Cal recordar que la promoció i foment de l'esport i educació física; s'estableix en la Llei 2/2011, de l'Esport de la Comunitat Valenciana (art. 7), com una de les competències a desenvolupar des dels municipis.

Festa Club de Mar

L'Estació Nàutica Benicarló Peníscola ha organitzat per al pròxim pont de novembre la Festa Club de Mar. Es tracta de l'últim esdeveniment nàutic de la temporada i que combinarà una regata social, un concurs de pesca, una jornada de preus

populars en un spa i un sopar temàtic de halloween. La cita començarà divendres que ve 1 de novembre amb una eixida del Club d'Apnea que es perllongarà durant tota el matí i el matí de l'endemà. D'altra banda, Amics de la Mar ha organitzat un concurs de pesca al curricán per al primer dia i una competició de pesca de la sípia per a la segona jornada. La regata Club de Mar serà el plat fort de la cita i igual que la resta d'activitats es repartirà entre els dos dies. S'espera que més d'una desena d'embarcacions prenguen part en aquest circuit que recorrerà novament el litoral de Benicarló i Peníscola. La competició arrancarà a les 10 del matí i es preveu que finalitze al voltant de les 14h, quan tindrà lloc una barbacoa, mentre que el sorteig de regals i el lliurament de trofeus tindrà lloc a partir de les 16h. El programa contarà amb una jornada de portes obertes del Spa Clubdemar a preus populars al llarg dels dos dies i es tancarà amb un sopar temàtic de halloween amb buffet lliure, ball de disfresses i passada al túnel del terror en el Gran Hotel de Peníscola per 16,50 euros per persona, amb aigua i vi inclòs en el sopar. Els tiquets es poden adquirir en les instal·lacions de Marina Benicarló. La regata Club de Mar tanca el calendari regatístic de la temporada. La pròxima cita tindrà lloc amb la celebració de la singular regata de la Carxofa, coincidint amb l'arribada del mes de març.

SEGUIM LÍDERS

text VICENT T. PERIS

Dissabte passat el papa i jo ens vam anar de sopar. No celebràvem res. El que passava és que la mama se n'havia anat uns dies a un santuari d'eixos que tenen el cognom igual que el nom de president del govern. Ella ens va dir que volia descansar de nosaltres, que anava al lloc dels miracles a veure si n'aconseguia un. Es veu que una de les amigues li havia dit que, per una mòdica quantitat d'espelmes enceses, ja es podia aconseguir el favor d'algun habitant del cel. Es veu que en això dels miracles funciona la proporcionalitat: com més llumetes encens, més gran és el miracle que pots demanar. Nosaltres ens vam acomiadar de la mama amb un dissimular pesar que ella va captar de seguida i ens va fer una indissimulada ganyota que haguera deixat fet pols a qualsevol, però a nosaltres. Total, que dissabte a la nit ens en vam anar a fer una visita a la Margot, que havia trobat feina el cap de setmana a un luxós local, de gran nivell, que hi ha una vegada passat el poble on la setmana passada va empatar el nostre equip, i que té un nom que recorda un terme utilitzat en comptabilitat per a referir-se a les existències que hi ha al magatzem. Volíem aprofitar aquesta hora que ens regalaven i se'ns va fer molt tard. A la Margot se li acumulava la feina. "És que és la novetat", deien els clients del gran establiment. Sense adonar-nos ens vam veure dalt d'un pont mirant un partit de futbol que va acabar zero a un.

La Margot ens va vindre a buscar a uns semàfors. "Anem a dinar, pago jo -va dir- que la nit ha estat molt profitosa". Tot això amb un estrany i indefinible accent. En tornar, em van deixar el camp de futbol i ells se'n van anar a casa. La Margot a fer la migdiada, i el papa a dormir la mona.

Al camp municipal, com sempre, una bona entrada. La gent està animada i això es nota a l'ambient. Acompanya aquest text una foto que vaig fer de les noves banderes que han posat. Si, ja sé que no tenen cap gràcia perquè la foto és en blanc i negre, però un estudiant de periodisme com jo ha de captar l'instant i trobar el punt de la notícia.

Vaig ocupar el meu lloc habitual, que va canviant setmana rere setmana per a que ningú no em reconega ni em puga identificar, perquè no vull que la gent diga "mireu, lo fill del putero". Perquè mon pare, pobre, només té eixe vici. Què hem de fer?

Ara vaig a intentar parlar del partit, però me n'adono que m'estic convertint en un radical, perquè celebro els gols amb una passió incontrolable, poc adequada a la meua condició de periodista en potència. Però no ho puc evitar. La meua visió del futbol ha canviat en poc més de dos mesos. Fa un goig immens veure tants de xiquets del poble defensant els colors del nostre primer equip. Parant l'orella vaig sentir que el lateral Fabián no estava convocat. El motiu era que un club de la comarca, on s'ha produït un desembarcament d'antics col·laboradors del nostre equip, li havien promès el món i la bolla i ell havia demanat les baixes. Beto, en assabentar-se d'això, va prendre la decisió d'oblidar-se d'ell. Un menys. Però de la mateixa manera que alguns s'estimen més jugar en equips de categoria inferior, uns altres tenen les coses més clares. Aquesta setmana s'ha produït la incorporació a la

nostra plantilla del jugador Lyonel Burriel, un xicot del poble que té una qualitat indiscutible. Almenys això deien els que jo estava espiant, perquè jo a aquest jugador no el conec pel senzill motiu de que fins a la temporada passada, no havia anat mai al futbol. Però deien que pot jugar a diferents posicions i fer-ho a totes d'allò més bé.

Com podran veure els lectors d'aquesta pàgina, ha primat l'actualitat més rabiosa a la crònica del partit, que vaig a emprendre ara per segona vegada, i seria així: El Benicarló manté el lideratge del seu grup en guanyar per una zero davant el Tavernes Blanques. Els de l'Horta Nord van presentar un equip lluitador, que va començar amb un plantejament acusadament defensiu, en posar cinc homes en la línia més endarrerida. Normal si pensem que venien a jugar al camp del líder de la categoria. Un magnífic gol de Felipe va posar les coses al seu lloc i va donar la victòria final a qui més se la mereixia. El porter local Aguayo, es va aturar un penal que ens van assenyalar en començar la segona part. Total, un a zero i, una setmana més, líders. L'objectiu de la salvació està cada vegada més prop.

Divendres u de novembre el Benicarló s juga el primer lloc al camp de l'Alqueries, que és segon a tres punts de nosaltres. Segons que diuen, és l'equip que té més números d'assolir una de les places de promoció, encara que diumenge passat, al camp del Vinaròs, no ho va demostrar. El pitjor que ens pot passar és passar a ocupar el segon lloc de la classificació. Però ja veurem, que aquest equip li posa moltes ganes.

La base tira endavant i els pilotaris federats sumen noves victòries

text i foto VICENT FERRER

La crònica d'esta setmana de pilota va carregada de partides i de novetats. Mentre uns corrien per les serres dels pobles veïns o davant dels bous, en altres guerres d'Arrea-li bona continuaven estabornint a pilotades el frontó del Coromines a qualsevol hora del cap de setmana.

El fet és que ja tenim entre mans la Lliga Individual de Pilota, on ha de sortir el pilotari més en forma de tota la constel·lació de pilotaris de la que disposa el poble. A més, pel que fa a les competicions de la Federació els nostres jugadors ja han acabat la fase de grups i podem dir que quasi tots ells han passat a la següent ronda de classificació.

Com hem dit, este cap de setmana la Lliga Individual ha començat a rodar, el que vol dir que tindrem més partides de pilota els caps de setmana a l'IES Joan Coromines que partits de futbol. Destacable la victòria d'Èric sobre Carlos Sospedra, "el jove" que comença a fer por i que ja s'ha carregat al flamant guanyador de la Faixa 2013. Per un altre costat comentar una partida on la diferència d'edat entre els dos jugadors era de 63 anys, amb Jose Garrido i Sergi Senar (sí un altre dels Senars, tot un luxe) on la victòria va caure pel costat de l'experiència, tot i que com assenyalava Jose "amb este xiquet l'any que torne a jugar contra ell, ja no tindrè res a fer". Per últim comentar la victòria justeta però merescuda, de Jose Senar sobre el Martell Esteller; i és que "lo fraret" està que pot amb

tots i amb tot, segur com un mur de pedra en sec, ràpid com un felí i cada vegada més tranquil en el seu joc.

Pel que fa a les competicions de la Federació, Cristian "Martell" Esteller s'ha classificat per a les semifinals de la competició de Frontó en la segona categoria. Un fet molt important per la capacitat de mantenir un alt nivell durant aquesta fase de la competició, anant a jugar tots els pobles i deixant-se els pulmons en cada final de partida. Pel que fa al campionat juvenil on Arrea-li bona estava representat per Àngel Senar, Jose Senar i Ivan Peña, els nostres han mostrat un nivell molt alt en totes les partides, aconseguint la classificació de Jose i Ivan per a les semifinals de València. Este cap de setmana, hi havia la última partida, un duel entre Jose i Àngel, on estava en joc ser líder del grup 2 dels juvenils. La victòria va ser per a Jose, davant un Àngel que està assolint un nivell de joc capaç d'oferir resistència a més d'un en la Lliga Individual, que va aconseguir ser líder del grup i passar a semifinals com a cap de sèrie. Però la feina la tenia feta amb la victòria davant Ivan Peña que aconseguí la setmana passada en una partida molt seriosa i concentrada.

Resultats del cap de setmana.

Lliga Individual:

Carlos Sospedra 27, Èric 31

Sergi Senar 23, Jose Garrido 31

Campionats Federació

Cristian Esteller 50, Javier Marco 10

Jose Senar 50, Àngel Senar 20

El Club Judo Benicarló va participar en la Copa Mediterráneo

text i foto VICENT FERRER

El passat cap de setmana es va celebrar en les instal·lacions de Marina d'Or la competició "Copa Mediterráneo", en la qual van participar judokes de les categories alevins i infantils, sent el primer any que els del Club de Judo Benicarló es van estrenar en aquesta competició. En la categoria aleví (11 anys) Denis Birsan va quedar en 5é lloc, no podent estrenar-se en cap combat. En la categoria Infantil (13 anys) Aarón Bru, sols va poder guanyar dos dels cinc combats, quedant en 5é lloc.

Una bona experiència per als joves judokes que els permetrà incentivar els entrenaments de cara a futures competicions.

Dia del Soci en el Club Ciclista Deportes Balaguer

text i foto VICENT FERRER

Diumenge passat es va celebrar el Dia del Soci i el final de la temporada per a l'Escola de Ciclisme del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló. Es van realitzar diverses

proves en la Pista de Ciclisme Municipal i voltants. Per a després celebrar un menjar en el Restaurant Edén de Peníscola. A l'acabament es va fer lliurament per part de la dama del club María Arrufat d'uns regals i records de la temporada a tots els alumnes de l'escola.

COMENCEN LES COMPETICIONS DE LA TEMPORADA AL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

text CNB

PRIMER CONTROL PROVINCIAL A BENICARLÓ:

El darrer cap de setmana el Club Natació Benicarló va organitzar a casa, a la piscina municipal de Benicarló, el primer control de la temporada 2013-2014.

Participaren 4 clubs de la província amb un total de 109 esportistes: CN Castàlia Castelló; Aquàtic; CN Vinaròs i CN Benicarló.

Dirigit per les entrenadores Myriam Martínez i Lucía Vicente el club va presentar un equip format per 30 nedadors: Carlos Fuente, Miguel Piñana, Alberto Añó, Javier Marzá, Salva Sorlí, Carla Fresquet, Ana García, Júlia Barrachina, Nicole Mateu, Ariadna Coll, Blanca Pérez, Adrián Adell, David Valdearcos, Marc Vea, David Curto, Alberto García, Irene Sorando, Gisele Mateu, Vanessa Bel, Noemí Anta, Gemma Rillo, Ester Segura, Gemma Labèrnia, Cristina García, María García, Bianca Beer, Lucía Piñana, Clàudia Barrachina, Nerea Sorando i Marta Valdearcos.

Els nostres nedadors demostraren que, tot i estar pràcticament sortint dels entrenaments de pretemporada, estan molt motivats per a la competició.

Els nedadors del club aconseguiren 7 primeres posicions: Miguel Piñana als 50 i 100 esquena; Gemma Rillo als 100 braça; Nerea Sorando als 50 lliures; Júlia Barrachina als 100 esquena; Marta Valdearcos als 100 papallona i Alberto Añó als 200 lliures.

S'ha de destacar el gran estat de forma de Gemma Rillo que, amb una impressionant exhibició als 100 braça (1.22.72), es va quedar prop de la mínima per als nacionals d'estiu.

PRIMERA JORNADA DE LA Lliga PROMESAS A VINARÒS:

Diumenge 27, a la piscina de Vinaròs, es va celebrar la primera jornada de la lliga de promeses amb la participació

del CN Castàlia Castelló, del CN Vinaròs i del CN Benicarló.

L'equip benicarló presentà un grup de 27 nedadors que, amb la direcció tècnica de Lucía Vicente, estava format per Raul Carbó, Julia Ruíz, Pablo Ebri, Víctor Montserrat, Laura Jiménez, Nerea Martín, Lara Rodríguez, Marina Segura, Alicia Sorlí, Diego Pérez, Hugo Desir, María Verge, Henar Àvila, Lucía Blazquez, Dylan Villanueva, Hugo Beser, Claudio Dragoste, Oscar García, David García, Joan Martín, Aitor Gil, Sara Troncho, Eva Valdearcos, Laura Verge, Andrea Sorlí, Paula Falcó i Sara Vea.

S'ha de tindre present que era la primera competició oficial de la seua vida per a alguns dels més joves dels nostres nedadors. En conjunt, tot i els naturals nervis dels debutants, oferiren una bona actuació al públic que els va acompanyar a Vinaròs.

Els resultats més destacats dels benicarló foren les victòries individuals de: Raúl Carbó als 100 braça, any 2001 i David García als 100 braça, any 2002 i, als relleus, la victòria de l'equip benjamí masculí als 4x50 lliures.

PRÒXIMA COMPETICIÓ: SEGON CONTROL PROVINCIAL. CASTELLÓ 9-10 NOVEMBRE 2013.

